

MĂRȘĂLUIND... IUBIREA

STOMFF ANDREI AUREL

MĂRȘĂLUIND... IUBIREA

Mărșăluind, mi-a risipit oștirea.
Cotropitoare, dulce și amară.
În suflet, a intrat deodat' iubirea
Și timpul mi-e licență literară.

Robit, am încetat să mai alerg.
S-a micșorat fantastic universul.
Liniile vieții către "noi" converg
Și eu sunt cel ce îți alege versul.

De ce am acceptat să fiu învins?
Mi-e greu să spun, mi-e greu să înțeleg.
În jocul ielelor am fost cuprins.
Robit, am încetat să mai alerg.

Cu ochi adânci și verzi, și temători
Mi-ai fluturat prin preajmă, nemurirea.
Noi doi putem să fim nemuritori.
Mărșăluind, mi-ai risipit oștirea!